

योगी

तारं मायां तथागच्छानुरागिणि मैधुनप्रिये ।
वह्निभाष्या मनुः प्रोक्ताः सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥
यथा मधुमती तु स्यात् सर्वसिद्धिप्रदा प्रिये ।
गुह्यात् गुह्यतरा विद्या तव स्नेहात् प्रकी-
र्तिता ॥ ८ ॥

देयुवाच ।

श्रुतश्च साधनं पुण्यं यन्निष्कीर्णं सुखप्रदम् ।
यस्मिन् काले प्रकर्षयं विधिना केन वा प्रभो ।
अत्राधिकारिणः के वा समासेन वदस्व मे ॥

ईश्वर उवाच ।

वसन्ते साधयेदधोमान् हविष्याशी जितेन्द्रियः ।
सदा ध्यानपरो भूत्वा तद्दर्शनमहोत्सुकः ॥
उच्चटं प्रान्तरे वापि कामरूपे विशेषतः ।
स्यान्वैकतमं प्राप्य साधयेत् सुसमाहितः ।
अनेन विधिना साक्षात् भविष्यति न संशयः ॥
देशाच्च सेवकाः सर्वे परं चात्राधिकारिणः ।
तारकब्रह्मणो भूयं विनाप्यत्राधिकारिणः ॥”
इति तन्त्रसारे योगिनीसाधनप्रकरणं समाप्तम् ॥
दशविधदशान्तर्गतदशाविशेषः । यथा,—
“स्वनक्षत्रं ध्रुवं कृत्वा पश्च तत्र विमिश्रयेत् ।
मङ्गलेन हृतः शेषो मङ्गलादिविनिश्चयः ॥
मङ्गला पिङ्गला धन्या भामरी भद्रिका तथा ।
उल्का सिद्धा सङ्कटा च योगिन्यै प्रकीर्तिताः ॥
अस्यैकं मङ्गला धत्ते शेषास्त्रैकैकवर्द्धिकाः ।
पुनस्तार्कान्निवर्षन्ते चक्रवत् परिवर्षनात् ॥”
अपि च ।

“रोहिण्यादौ त्रिराट्क्षत्रा मङ्गलादौ यथाक्रमम् ।
उल्का सिद्धा सङ्कटा च अश्विन्यादित्रये पुनः ॥”
एतासामन्तर्दशाः ।
“दशावर्षन्तु षट्त्रिंशद्भागं कृत्वा विनिर्द्दिशेत् ।
यन्तु यस्या हि यद्द्वयं तत्तद्भागं प्रकीर्तितम् ॥”
फलं यथा,—

“मङ्गला मङ्गलं धत्ते तुलभोजं सुखं तथा ।
मोगान्धसहस्राणि यद्दे तस्य दिने दिने ॥
पिङ्गला विविधं दुःखमन्नचिन्तादिभ्रमवम् ।
ददाति नाशं शत्रुभ्यो धनधान्यमजादिकम् ॥
धन्या च सततं दत्ते सर्वत्र विजयादिकम् ।
शत्रुभ्यो रक्षते निर्यं मातृवत् परिपालयेत् ॥
भामरी विविधं दुःखमन्तःसम्भ्रमसम्भवम् ।
अकस्मात्स्य दुर्दैवं विधिना प्रेरितं भवेत् ॥
भद्रिका विविधान् धत्ते सम्मानादिमनोरथान् ।
तुष्टा चेद्भद्रिका निर्यं दुर्ग्रहः सुग्रहायते ॥
उल्का आधिकारी प्रोक्ता निर्यं नानाभयप्रदा ।
उल्का यदि समायाति सुग्रहो दुर्ग्रहायते ॥
सिद्धा च साधयेत् सर्वं मन्त्रारम्भघनादिकम् ।
यस्य तुष्टा भवेत् सिद्धा लक्ष्मीकस्य करे स्थिता ॥
सङ्कटा सङ्कटं दत्ते भुङ्क्ते धान्यघनादिकम् ।
सेव भाष्या सदा निर्यं दृष्टी कृष्णः फणौ यथा ॥”

इत्युद्बोधचन्द्रिका ॥

योगी, [न] पुं, (योगः अस्वस्यति । योग +
इतिः । यद्वा, युज समाधौ । युजिर् योगे वा +
“संपृचानुरुधेति ।” २। १। १२ । इति घितुण्) ।

योगी

योगयुक्तः । तस्य लक्षणदि यथा,—
“खर्गे लोटे गृहेऽरख्ये सुस्निग्धे चन्दने तथा ।
समता भावना यस्य स योगी परिकीर्तितः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे १५ अध्यायः ॥
अपि च ।
“आत्मौपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽर्जुन ।
सुखं वा यदि वा दुःखं स योगी परमो मतः ॥”
इति श्रीभगवद्गीतायाम् ७ अध्यायः ॥
अन्यत्र ।

ऋषय ऊचुः ।

“भगवन् ! देवतारिण ! हिरण्यादिनिच्छदन ! ।
चत्वारो ह्याश्रमाः प्रोक्ता योगी नाम क
उच्यते ॥
सर्वकर्माणि संन्यस्य समाधिमचलं श्रितः ।
य आस्ते निश्चलो योगी स सञ्जायी न पश्चमः ॥
सर्वेषामाश्रमाणां तु द्वैविधं श्रुतिदर्शितम् ।
ब्रह्मचर्यं पञ्चवर्णां नैष्ठिको ब्रह्मचरः ॥
योऽधीत्य विधिवद्देवान् यद्दश्याश्रममात्रेण ।
उपकुल्याणको ज्ञेयो नैष्ठिको मरणान्तिकः ॥
उदासीनसाधकश्च यद्दश्यां दिविधो भवेत् ।
ऋणानि त्रीण्युपाहृत्य त्वाहा भार्याधनादिकम् ॥
एकाकी यस्तु विचरेद्ददासीनः स मोक्षिकः ।
कुटुम्भभरणायुक्तः साधकोऽसौ यद्दही भवेत् ॥
तपस्तप्यति योऽन्येन यसेद्देवान् जुहोति च ।
स्वाध्याये चैव निरतो वनस्थस्तपसो मतः ॥
तपसा कर्मितोऽन्यथं यस्तु ध्यानपरो भवेत् ।
सञ्जायिकः स विज्ञेयो वानप्रस्थाश्रमे स्थितः ॥
योगाभ्यासरतो निर्यमारुच्युज्जितेन्द्रियः ।
ज्ञानाय वर्तते भिक्षुः प्रोच्यते परमेष्ठिकः ॥
यस्मात्परतिरेव स्यान्नित्यत्प्रो महासुनिः ।
सन्मगद्दर्शनसन्मग्नः स योगी भिक्षुरच्यते ॥
ज्ञानसञ्जायिनः केचिद्देवसञ्जायिनः परे ।
कर्मसञ्जायिनः केचिद्विधाः परमेष्ठिकाः ॥
योगी च त्रिविधो ज्ञेयो भौतिकः सांख्य एव च ।
दृतीयोऽन्याश्रमी प्रोक्ता योगसुत्तममास्थितः ॥”
इति कौर्म २ अध्यायः ॥

(तेषां स्त्रीसङ्गनिषेधो यथा,—
“यदि सङ्गं करोत्येव बिन्दुस्तस्य विनश्यति ।
आयुःशयो बिन्दुहीनादवामर्थश्च जायते ॥
तस्मात् स्त्रीणां सङ्गवर्ज्यं कुर्यादध्यासमाद-
रात् ।
योगिनोऽङ्गस्य सिद्धिः स्यात् सततं बिन्दुधार-
यात् ॥”
इति दत्तात्रेयसंहिता ॥

तेषां पथं यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् ।
“गोघूमशालियववष्टिकप्रोभनात्त्रं
क्षीरादाखण्डनवनीतसितामधूना ।
शुक्लीकपोलकफलादिकपश्चात्
सुजादितियसुदकश्च यमीन्द्रपथम् ॥”
तेशामपथं यथा, तत्रैव ।
“कद्रुमत्तिलकलवणोष्णहरतीश्राक-
सौवीरतेलतिलसर्षपमत्स्यमदम् ।

योग्यः

आजादिमांसदधितक्रुकुलस्यकोल-
पिन्याकहिङ्गुलसुनाद्यमपथ्यमाहुः ॥”)
योगीश्वरः, पुं, (योगिनामीश्वरः ।) याज्ञवल्क्य-
सुनिः । (इति हेमचन्द्रे योगेश्वरदर्शनात् ॥
३ । ८५१ ॥) यथा,—
“योगीश्वरं याज्ञवल्क्यं सम्पूज्य सुनयोऽनुवन् ।
वर्णाश्रमेतराणां नो ब्रूहि धर्मानशेषतः ॥”
“योगिनां सनकादीनां ईश्वरः श्रेष्ठस्तं याज्ञ-
वल्क्यं संपूज्य ॥” इति मिताचरा । त्रि,
यगिनां श्रेष्ठः । (यथा, मार्कण्डेये । ६६ । २८ ।
“यजन्ति यानस्तमलैर्मनोभि-
र्दोगीश्वराः केशविसुक्तिहेतुन् ॥”)

योगीश्वरी, स्त्री, (योगिनामीश्वरी ।) दुर्गा ।
यथा,—
“योगेश्वराद्यो देवाः सनकान्तास्तपोधनाः ।
तेषां स्त्रीषां तथा योगी ईश्वरी प्रभुपालना ॥
आत्मैन्द्रियमनादीनां संयोगो योग उच्यते ।
तेषां वा योजनाद्योगी योगेश्वर्येवबोधना ॥”
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥

योगेश्वरः, पुं, (योगस्य ईश्वरः ईश्वरः ।) याज्ञ-
वल्क्यः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ८५१ ॥ (योगे-
श्वरे, त्रि । यथा, भागवते । ४ । १६ । ६ ।
“कपिलो नारदो दत्तो योगेशः सनकाद्यः ।
तमन्वीयुर्भागवता ये च तत्सेवनीतुसकाः ॥”)
योगेश्वरः, पुं, (योगिनां ईश्वरः ।) श्रीकृष्णः ।
यथा,—

“ब्रूहि योगेश्वरे कृष्णे ब्रह्मण्ये धर्मवर्मणि ।
खां काष्ठामधुनोपेते धर्मैः कं शरणां गतः ॥”
इति श्रीभागवते १ स्कन्धे १ अध्यायः ॥
(शिवः । यथा, महाभारते । १३ । १४ । २३ ।
“नमस्ते भगवन् देव ! नमस्ते भक्तवत्सल ! ।
योगेश्वर ! नमस्तेऽस्तु नमस्ते विश्वसम्भव ! ॥”
देवहोत्रतनयः । यथा, भागवते । ८ । १३ । ३२ ।
“देवहोत्रस्य तनय उपहृतां दिवसते ।
योगेश्वरो हरेरंशो दृष्ट्या सम्भविष्यति ॥”

योगेश्वरी, स्त्री, बन्धाककोटकी । इति भाव-
प्रकाशः । (योगिनामीश्वरी । दुर्गा । यथा,—
“त्वचं योगेश्वरी तथा—” इति चण्डीकव-
चम् ॥ योगयुक्ते, त्रि । यथा, मार्कण्डेये । ६७ । ८ ।
“प्रजापतेः कश्यपाय सोमाय वरुणाय च ।
योगेश्वरेभ्यश्च सदा नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥”)
योगेश्वरं, स्त्री, (योगे सन्निष्क्रान्तिप्रदं इष्टम् ।)
सौसकम् । इत्यमरः । २ । ६ । १०५ ॥ (तथास्य
पथ्यायः ।

“नागं महाबलं चीवं पिष्टं योगेश्वरीसौसकम् ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।)
योग्यं, स्त्री, (योग्यत इति । युज् + शिच् + य्यत् ।)
ऋद्धिनामौषधम् । ऋद्धिनामौषधम् । इत्य-
मरः । २ । ४ । ११२ ॥
योग्यः, त्रि, (योगाय प्रभवति । योग् + “योगाद्-
यच् ।” ५ । १ । १०२ । इति यत् ।) प्रवीणः ।
योगार्हः । (यथा, रघुः । ६ । २६ ।